

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 19. november 2025 blev i sag nr. 103499:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Købstædernes Forsikring GS
Strandgade 27A
1401 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klage af 29/4 2025 har klageren bl.a. anført:

"Baggrund:

Jeg ønsker hermed at indgive klage over Djøf Forsikrings afgørelse af 29. april 2025, hvor de fastholder afvisningen af min anmeldte skade, der relaterer sig til en retraumatiserende hændelse i januar 2025. Djøf afviser sagen med henvisning til, at der ikke foreligger et 'ulykkestilfælde' jf. pkt. 6.6.1 i deres vilkår, samt at psykiske lidelser er undtaget med henvisning til pkt. 6.7.3. Jeg finder denne vurdering forkert, både juridisk og forsikringsfagligt.

1. Hændelsen og helbredsmæssige følger:

Den 28. januar 2025 modtager jeg besked fra advokat om, at jeg har været overvåget og videofilmet i en længere periode – herunder i mit eget hjem, andet privat grund og i offentlige rum. Denne oplysning fremstår som en pludselig og ekstremt indgribende erkendelse, der aktiverede min kroniske PTSD og udløste en akut retraumatisering.

Følgerne har været:

- Akut forværring med angst, søvnløshed og panik
- Forhøjet medicinforbrug (quetiapin og sovemedicin)
- Henvisning til psykolog (jf. journalnotater fra egen læge)
- [Hospital] psykiatrisk skadestue
- Vedvarende symptomer over mere end 3 måneder

2. Eksisterende anerkendte méngrader:

Jeg har tidligere fået anerkendt følgende méngrader:

- 5% for trusler i oktober 2010 og maj 2011 (jf. ASK/[andet selskab])
- 10% for hændelsen den 8. juni 2011, hvor jeg blev opsøgt af et rockerrelateret tæskehold (jf. ASK/[ANDET SELSKAB])

Det er vigtigt at understrege, at disse vurderinger netop anerkender PTSD som varigt mén – udløst af trusler, chikane og pludselige hændelser, den ene hændelse er af ikke fysisk karakter, den anden hændelse er via brev og tekst. Den nuværende hændelse har forværret mine psykiske gener og må betragtes som en ny skade eller en forværring af det tidligere anerkendte.

3. Forsikringsvilkår – Uddrag og fortolkning:

Det er ikke op til forsikringsselskabet at vurdere, hvornår en kunde har været udsat for fare, eller hvornår noget er traumatiserende. Dette er og bør være en lægefaglig vurdering. Jeg har dokumenteret min tilstand gennem både speciallægeerklæringer, egen lægejournal og konkret behandlingsforløb. Det fremgår heraf, at hændelsen har udløst en akut retraumatisering og behandlingskrævende psykisk forværring. Derfor er det ikke forsikringen, men den lægelige dokumentation, der skal være afgørende for, om jeg har været udsat for noget, der er egnet til at medføre psykisk mén.

Selvom jeg har en tidligere anerkendt psykisk lidelse (PTSD), har den nye hændelse i januar 2025 – opdagelsen af retsstridig overvågning – medført en akut forværring med dokumenteret ny behandlingskrævende forløb. Der er tale om en ny traumatisk påvirkning, som udløser en forværring, der bør vurderes som en ny dækningsberettiget skade eller forhøjelse af eksisterende méngrad. Det forhold, at der er tale om en retraumatisering, udelukker ikke dækning – tværtimod udgør den nye hændelse også en selvstændig traumatisering, der har genaktiveret og forværret min PTSD. Det er ikke blot en forværring i klinisk forstand, men en ny skadevoldende begivenhed i forsikringsretlig forstand. Dette er i overensstemmelse med både vilkår, praksis og retspraksis.

- Djøf Forsikring henviser til undtagelser ved 'bestående lidelser' og psykiske lidelser jf. 6.7.3. Jeg skal understrege, at den anmeldte skade ikke er udtryk for en bestående eller passiv udvikling, men en pludselig retraumatisering udløst af en ydre ny hændelse – dvs. opdagelsen af retsstridig overvågning. Den aktuelle forværring er akut opstået og dokumenteret i både journal og behandlingsforløb. Jeg har tidligere været udsat for livsfare, og hændelsen genaktiverer disse traumer. Derfor er undtagelsen i 6.7.3 ikke relevant i denne sammenhæng – tværtimod er kriterierne for dækning opfyldt.

- Pkt. 6.6.1: Et ulykkestilfælde er 'en pludselig hændelse, som giver varige mén'.

- Pkt. 6.7.3: Psykiske lidelser dækkes kun, hvis 'sikrede har været direkte udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade'.

- Pkt. 6.8.2: Ménerstatning ydes, hvis méngraden overstiger grænsen i policen (typisk 5%). Méngraden skal vurderes ud fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings méntabel.

Det er min opfattelse, at:

- Den aktuelle skade skal vurderes som følge af en ny, akut og pludselig hændelse (opdagelsen af ulovlig overvågning), som i sig selv har udløst retraumatisering og en behandlingskrævende forværring af min psykiske tilstand. Derfor må hændelsen anses som en ny skadebegivenhed i forsikringsretlig forstand, ikke blot som videreførelse af en bestående lidelse.

- Opdagelsen af hemmelig overvågning er en pludselig, ydre og chokerende begivenhed for mig, der falder ind under ulykkesdefinitionen

- Jeg tidligere har været udsat for livsfare, og min nuværende tilstand er en retraumatisering, som falder ind under undtagelsesbestemmelsen i 6.7.3.
- Min aktuelle helbredstilstand udgør enten en ny skade eller en forværring af en eksisterende, anerkendt skade

Konsekvenser af hændelsen for mit helbred fremadrettet:

Den hændelse, jeg har været udsat for, har ikke blot retraumatiseret mig, men har fundamentalt ændret min livssituation. Jeg lever i konstant frygt og mistro. Opdagelsen af den skjulte overvågning har ført til, at jeg dagligt føler mig udsat for en fortsat trussel mod mit liv og min sikkerhed. Denne vedvarende oplevelse af at være overvåget underminerer min basale følelse af tryghed og forstærker symptomer på PTSD til et niveau, hvor jeg er i reel risiko for livstruende følger som selvmordstanker, akut angst og social isolation. Derfor er skaden ikke afsluttet: Den påvirker aktivt min helbredstilstand fremadrettet og må betragtes som en ny, alvorlig traumatisering med livsfarlige konsekvenser, der nødvendiggør akut og vedvarende behandling. Overvågningen var ikke risikovurderet inden, og havde den været det, kunne man have undgået at skade mig. Samtidig er det politianmeldt, som ulovlig.

4. Præcedens og retspraksis:

Jeg henviser til:

- UfR 2010.1609 H – hvor Højesteret anerkender psykisk skade uden fysisk skade som ulykkestilfælde
- Ankenævnets kendelse nr. 76.297 – hvor trusler mod en socialrådgiver medførte anerkendelse af PTSD og F62.0 som dækningsberettigende mén
- Egne anerkendte mén hos [andet selskab]/ASK, som dokumenterer, at trusler og psykisk vold kan give erstatning (5% og 10%)

5. Anmodning:

Jeg beder Ankenævnet for Forsikring:

1. At tage stilling til, om den anmeldte hændelse i januar 2025 udgør et ulykkestilfælde
2. At vurdere, om sagen bør anerkendes som dækningsberettiget psykisk skade jf. 6.7.3
3. At pålægge selskabet at forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på vurdering af méngrad jf. 6.8.2"

Selskabet har den 12/6 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klager, der har tegnet ulykkesforsikring i Købstædernes Forsikring (herefter benævnt 'Købstædernes'), har indgivet klage over Købstædernes afgørelse vedrørende en anmeldt skade, som angår psykiske gener.

Klager har nedlagt påstand om, at Købstædernes skal anerkende de psykiske gener som opstået ved et dækningsberettiget ulykkestilfælde, og at sagen skal forelægges Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) med henblik på vurdering af méngrad samt efterfølgende udbetaling af erstatning.

Vilkår

De gældende vilkår er APR 21-02. Vedlagt som bilag A.

Sagsforløb

Den 29.01.2025 indsendte klager anmeldelse og oplyste her, at han var kommet til skade den 28.01.2025 i forbindelse med modtagelse og åbning af et brev. Vedlagt som bilag B.

Den 31.01.2025 afviste Købstædernes dækning med den begrundelse, at den anmeldte skade ikke er en pludselig hændelse, og der er ikke dækning for forudbestående lidelser samt forværring af sådanne. Invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser er alene dækket, hvis den sikrede selv har været direkte udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade, vedlagt som bilag C.

Klager indsendte herefter klage over afgørelse vedlagt som bilag D, og fremsendte efterfølgende yderligere oplysninger, vedlagt som bilag E og bilag F.

Købstædernes fastholdt den oprindelige afgørelse den 11.04.2025, vedlagt som bilag G.

Klager indsendte herefter fornyet klage til Købstædernes Klageafdeling, vedlagt som bilag H.

Den 29.04.2025 fremsendte Købstædernes brev om fastholdelse til klager, vedlagt som bilag I.

Efterfølgende modtog Købstædernes klageskema.

Købstædernes vurdering

Købstædernes har, efter modtagelsen af klageskema, vurderet sagen på ny. Det er Købstædernes opfattelse, at der ikke foreligger nye oplysninger, som giver anledning til at ændre den tidligere trufne afgørelse.

Det bemærkes indledningsvist, at det påhviler klager at dokumentere både eksistensen og omfanget af det rejste krav.

Det følger af Ankenævnets kendelse nr. 88.886, at et forsikringsselskab er berettiget til at stille krav om, at den anmeldte hændelse skal være egnet til at forårsage den skade, der søges dækning for. Det er således klager, der skal godtgøre, at der foreligger en årsagssammenhæng (egnethed) mellem den anmeldte hændelse og personskaden.

For at en hændelse kan anses for medicinsk egnet til at forårsage en varig skade i en rask krop, skal der foreligge en biologisk, naturlig og logisk sammenhæng mellem påvirkningen og den skadelidtes tilstand.

Klager har i klageskemaet anført, at han ønsker at opnå dækning for varigt mén som følge af et ulykkestilfælde.

Den anmeldte skade består i, at klager den 28. januar 2025 modtog og åbnede et brev fra en advokat, hvori det blev oplyst, at han havde været genstand for overvågning. Klager anfører, at denne hændelse har medført en retraumatisering.

Af de lægelige oplysninger fremgår det, at klager lider af betydelige psykiske gener og tidligere er tilkendt førtidspension som følge heraf, jf. bilag D.

Forsikringen dækker de direkte følger af et ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde mener vi en pludselig hændelse, der kan forårsage varige mén eller død. Det er et krav for dækning, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen lægges der bl.a. vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskaden som beskrevet i punkt 6.6.1 i bilag A.

Forsikringen dækker ikke invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser, hvor sikrede ikke selv har været direkte udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade som beskrevet i punkt 6.7.3 i bilag A.

Forsikringen dækker ligeledes ikke forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes enhver forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse – uanset om der har været symptomer eller ej før ulykkestilfældet som beskrevet i punkt 6.7.2 i bilag A.

Det følger af Ankenævnets praksis, herunder kendelse nr. 74.976, at en selvstændig psykisk skade kan anses for omfattet af ulykkesbegrebet, når forsikrede personligt og under omstændigheder, der i øvrigt karakteriserer et ulykkestilfælde, har været udsat for en trussel om eller fare for fysisk skade, og den psykiske skade må anses for påregnelig.

I nærværende sag vurderer Købstædernes, at klager ikke har været udsat for en sådan trussel eller fare. Der er alene tale om modtagelse og åbning af et brev fra en professionel part. Der henvises i den forbindelse til kendelse nr. 83.019, hvor Ankenævnet ikke fandt grundlag for dækning af psykiske gener opstået efter en telefonopringning.

Købstædernes vurderer således, at den anmeldte hændelse ikke opfylder betingelserne for et ulykkestilfælde i forsikringsretlig forstand. Hændelsen er ikke pludselig i den krævede betydning, og den er ikke egnet til at forårsage en varig psykisk skade hos en rask person. Endvidere lægges der vægt på, at klager lider af en forudbestående psykisk lidelse, som ligeledes ikke er omfattet af forsikringen.

På baggrund af ovenstående fastholder Købstædernes, at der ikke kan ydes dækning for klagers psykiske gener.

Det er Købstædernes vurdering, at klageren ikke har løftet bevisbyrden for, at de nuværende psykiske gener med overvejende sandsynlighed kan tilskrives den anmeldte skade den 28.01.2025, men derimod må skyldes andre forhold.

Købstædernes Forsikring fastholder afgørelsen

På baggrund af den forudgående sagsbehandling og den fornyede vurdering af sagen, herunder de fremlagte bilag og klagers bemærkninger, fastholder Købstædernes Forsikring den trufne afgørelse.

Det gøres gældende, at klager ikke har været udsat for en hændelse, der opfylder betingelserne for et ulykkestilfælde i forsikringsretlig forstand. Den anmeldte hændelse – modtagelse og åbning

af et brev – kan ikke anses for en pludselig hændelse, der er egnet til at forårsage en personskaade, jf. vilkårenes punkt 6.6.1.

Der foreligger endvidere ikke dokumentation for, at hændelsen den 28. januar 2025 har været egnet til at forårsage de psykiske gener, som klager anfører.

Købstædernes anfægter ikke, at klager lider af psykiske gener, men det er selskabets vurdering, at disse ikke er en følge af en dækningsberettiget hændelse, jf. punkt 6.7.3.

Det bemærkes i den forbindelse, at Ankenævnet for Forsikring i kendelse nr. 74.976 har fastslået, at psykiske skader alene kan anses for dækningsberettigede, når forsikrede har været udsat for en konkret og alvorlig trussel om fysisk skade, og hvor den psykiske skade må anses for en påregnelig følge heraf. Dette er ikke tilfældet i nærværende sag.

Der henvises endvidere til kendelse nr. 83.019, hvor Ankenævnet ikke fandt grundlag for dækning af psykiske gener opstået efter en telefonopringning. I lighed hermed vurderes det i denne sag, at modtagelsen af et brev ikke udgør en hændelse, der kan sidestilles med en trussel om fysisk skade.

Købstædernes finder således, at klager ikke har løftet bevisbyrden for, at der foreligger en årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og de påståede psykiske gener.

Det er selskabets vurdering, at generne i stedet må tilskrives klagers forudbestående psykiske lidelse, jf. punkt 6.7.2.

På denne baggrund gøres det gældende, at klager ikke bør få medhold i sin klage til Ankenævnet for Forsikring."

Klageren har i brev af 18/6 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet fastholder heri afvisningen af min anmeldte skade og anfører bl.a., at hændelsen den 28. januar 2025 ikke udgør et dækningsberettiget ulykkestilfælde, at forsikringen ikke dækker psykiske lidelser uden samtidig fysisk livsfare (vilkår 6.7.3), at der mangler dokumentation for årsagssammenhæng mellem hændelsen og mine nuværende gener, samt at mine psykiske følger blot skulle være en forværring af en bestående lidelse og ikke en ny skade. Disse synspunkter bestrides. Jeg vil nedenfor gennemgå hvert punkt og påvise, at Købstædernes indstilling overser afgørende faktiske og juridiske forhold.

Sammenfattende gør jeg gældende, at hændelsen den 28. januar 2025 skal anerkendes som et ulykkestilfælde omfattet af forsikringen, og at sagen derfor skal behandles som en dækningsberettiget skade med henblik på vurdering af varigt mén. Min argumentation understøttes af både medicinsk dokumentation (lægejournaler, erklæringer) og gældende ret og praksis (herunder Højesteretsdom U.2010.1609H samt Ankenævnets kendelser nr. 76.297 og 77.017 m.fl.), som jeg vil henvise til undervejs.

1. Hændelsen 28. januar 2025 var et ulykkestilfælde

Købstædernes argument: Selskabet anfører, at den anmeldte hændelse – 'modtagelse og åbning af et brev' – ikke kan anses for en pludselig hændelse, der er egnet til at forårsage en personska-

de. Man henviser til ulykkesdefinitionen i vilkårenes pkt. 6.6.1 og antyder, at begivenheden hverken er 'pludselig' nok eller tilstrækkelig til at kunne medføre en skade hos en rask person.

Min kommentar: Det er min klare opfattelse, at hændelsen opfylder ulykkesbegrebets krav. Først og fremmest var der tale om en pludselig og udefrakommende begivenhed: Den 28. januar 2025 modtog jeg uventet besked fra min advokat om, at jeg igennem længere tid havde været overvåget og videofilmet, bl.a. i mit eget hjem, usb med video og brev. Denne oplysning kom som et chok – en pludselig og ekstremt indgribende erkendelse, der øjeblikkeligt aktiverede min kroniske PTSD og udløste en akut retraumatisering. Begivenheden indtraf altså på et klart afgrænset tidspunkt (da jeg læste brevet og så videoerne) og indeholdt ingen form for eget bidrag eller gradvis udvikling; den var en uventet ydre påvirkning, hvilket netop kendetegner et ulykkestilfælde.

Dernæst medførte hændelsen en påviselig personskaade. Samtlige lægelige oplysninger dokumenterer, at jeg umiddelbart efter d. 28. januar 2025 udviklede alvorlige psykiske symptomer: Jeg fik akut forværret angst, panik, søvnløshed, måtte øge min medicinering (Quetiapin m.m.), blev henvist til psykolog og havde kontakt til psykiatrisk akutmodtagelse i dagene og ugerne efter. Disse følger er veldokumenterede i min journal. Med andre ord forårsagede hændelsen en konkret personskaade i form af en akut forværring af PTSD. Dette er ydermere ikke en forbigående reaktion – mine symptomer har været ved i mange måneder derefter, hvilket indikerer en varig ménskade og er fortsat.

Med henvisning til vilkår 6.6.1 kan jeg konkludere, at begge hovedelementer i ulykkesdefinitionen er opfyldt: 1) en pludselig ydre begivenhed og 2) en skade som følge heraf. Selskabets påstand om mangel på 'pludselighed' eller skadeevne holder ikke. Det vil være en alt for formalistisk tilgang at afvise hændelsen som 'ikke pludselig' eller 'ikke skadevoldende', når alle beviser peger på, at der indtraf en ny traumatiserende begivenhed med akut skadevirkning. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at selv en rask person ville finde det dybt chokerende og stressende at erfare, at man har været udsat for skjult overvågning i eget hjem. Der er tale om en alvorlig krænkelse af privatsfæren og sikkerhedsfølelsen – noget der efter sin karakter er egnet til at forårsage psykisk skade (f.eks. en akut belastningsreaktion) hos et almindeligt menneske. At jeg i forvejen led af PTSD, gjorde mig endnu mere sårbar, men hændelsens karakter ville under alle omstændigheder kunne udløse en psykisk reaktion. Dette understøttes også af praksis: I en række sager er det anerkendt, at voldsomme psykiske påvirkninger kan udgøre ulykkestilfælde, selv uden samtidig fysisk tilskadekomst. Højesteret har således i UfR 2010.1609H fastslået, at en rent psykisk skade kan være omfattet af ulykkesbegrebet, selvom der ikke foreligger en egentlig fysisk læsion. Min sag falder netop i denne kategori.

Ydermere vil jeg fremhæve Ankenævnets kendelser nr. 77.017 og nr. 76.297 som paralleller:

- I sag 77.017 (kendelse af 7. juli 2010) blev en forsikringstager udsat for en traumatisk oplevelse under en trafikulykke, hvor han selv undgik fysisk skade men oplevede livsfare og overværede sin kærestes død. Dette medførte varige psykiske mén. Sagen blev anerkendt som ulykkestilfælde, til trods for at skadelidte ikke selv blev fysisk kvæstet – netop fordi de voldsomme omstændigheder (overhængende fare, vidne til kærestes død) udløste en alvorlig psykisk skade. Nævnet lagde vægt på, at forsikrede havde været i overhængende livsfare og at den psykiske skade var en påregnelig følge heraf.

- I sag 76.297 (kendelse af 18. januar 2010) blev en socialrådgiver gentagne gange udsat for trusler fra en klient i forbindelse med sit arbejde. På trods af at der ikke var tale om fysisk overlast,

udviklede hun svær PTSD (F43.1) med varigt mén (samt personlighedsændring F62.0). Denne psykiske tilskadekomst blev anerkendt som dækningsberettiget under ulykkesforsikringen. Truslerne blev betragtet som en farlig hændelse af ulykkeslignende karakter, da de satte hende i en tilstand af alvorlig (om end psykisk) fare. Sagen illustrerer, at en hændelse uden fysisk vold godt kan opfylde kravene til et ulykkestilfælde, hvis den indebærer en akut traumatiserende påvirkning af den tilskadekomne.

På baggrund af ovenstående er det min opfattelse, at hændelsen 28. januar 2025 utvivlsomt var et ulykkestilfælde i forsikringsmæssig forstand. Selskabets snævre fortolkning af 'pludselig hændelse' og krav om fysisk skadeevne har ikke støtte i hverken vilkårene eller retspraksis, særligt ikke efter Højesterets dom i 2010. Jeg henstiller til, at Ankenævnet anerkender hændelsen som et dækningsberettiget ulykkestilfælde (punkt 6.6.1), hvilket er en forudsætning for at komme videre til ménvurdering.

2. Dækning af psykiske skader – fortolkning af vilkår 6.7.3 (krav om livsfare)

Købstædernes argument: Selskabet gør gældende, at psykiske følger alene dækkes, hvis sikrede har været direkte udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade (jf. ulykkesbetingelsernes pkt. 6.7.3). Man vurderer, at jeg ikke har været udsat for en sådan fare i forbindelse med den aktuelle hændelse – der var 'alene tale om modtagelse af et brev fra en professionel part'. Selskabet henviser her til Ankenævnets kendelse nr. 83.019, hvor psykiske gener opstået efter en telefonopringning ikke blev dækket, samt til kendelse nr. 74.976, der fastslår at kun psykiske skader som følge af konkret alvorlig trussel/fare er omfattet. Med andre ord hævdes det, at min situation falder uden for den dækningsberettigede ramme, da der ikke forelå en egentlig fysisk livsfare.

Min kommentar: Det er korrekt, at vilkår 6.7.3 indeholder en undtagelse/afgrænsning for psykiske skader – men denne betingelse om 'alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade' er i realiteten opfyldt i min sag. Der bør anlægges en realistisk og formålsbestemt fortolkning af vilkåret.

For det første var min psykiske skade en direkte følge af en oplevelse af livsfare. Som beskrevet ovenfor, og dokumenteret i lægejournalen, bragte overvågningshændelsen mig tilbage i et akut alarmberedskab med intens dødsangst. Grunden til dette skal findes i min unikke baggrund: Jeg har tidligere været udsat for konkrete livstruende forhold – herunder blevet truet på livet og endda knivstukket under en overfaldsepisode. Min kroniske PTSD stammer netop fra disse tidligere faktiske livsfare-situationer. Da jeg i januar 2025 erfarede, at jeg igen havde været overvåget (formentlig af nogen med fjendtlige hensigter), genaktiveredes det trauma, som oprindeligt blev skabt under livsfare. Som min egen læge noterede, frygtede jeg nu, at 'det sker igen', dvs. at fortidens livsfarlige overgreb gentager sig. Psykolog ... beskriver i sin attestation (Bilag 3), at jeg efter hændelsen lever i konstant øget alarmberedskab og farefornemmelse – jeg sikrer dagligt mit hjem mod indtrængen og føler mig reelt, som hvis jeg var under angreb. Med andre ord: Subjektivt og klinisk oplevede jeg mig selv direkte truet på livet igen da overvågningsbrevet kom for en dag.

Det er afgørende at forstå, at forsikringsbetingelsernes krav om 'alvorlig livsfare' ikke kan tolkes alt for bogstaveligt som udelukkende fysisk, aktuel livsfare. Forsikringsselskabet synes at fortolke vilkåret sådan, at der skal stå en gerningsmand med en pistol lige foran én, før dækning kan komme på tale. En så indskrænkende læsning strider mod formålet med bestemmelsen. Pkt. 6.7.3 er netop indført som en udvidelse af dækningen til også at omfatte rene psykiske skader under visse omstændigheder – altså en undtagelse fra hovedreglen om, at kun fysiske skader dækkes.

Formålet er at give dækning i de alvorligste tilfælde af psykisk trauma, typisk når personen har oplevet livsfare. Og ved 'livsfare' må forstås både objektiv og subjektiv livsfare. PTSD opstår per definition ved,

at personen oplever en situation som livstruende (hvad end faren er virkelig eller ej). Dækning af PTSD giver kun mening, hvis man anerkender den oplevede fare som omfattende. I mit tilfælde er der en utvetydig sammenhæng mellem tidligere reel livsfare og den nye skade: Overvågningshændelsen genopvakte de tidligere livsfare-oplevelser hos mig, således at jeg psykisk befandt mig i en identisk tilstand af dødsangst. Det vil være kunstigt at sige, at 'fordi der denne gang ikke stod en mand med en kniv, så var der ingen livsfare'. For mig var konsekvensen den samme, som hvis jeg var blevet truet direkte: massiv PTSD-reakivering med fare for mit liv og helbred (jf. bl.a. selvmordstanker, som også fremgik i tiden efter).

Jeg mener derfor, at vilkår 6.7.3 skal forstås sådan, at en retraumatisering efter tidligere livsfare sidestilles med at stå i livsfare på ny. Min situation er unikt kendetegnet ved, at jeg allerede var en 'psykologisk skadet person' pga. tidligere livsfare, og at den nye begivenhed reelt er en fortsættelse af den oprindelige fare under nye omstændigheder.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at selv hvis man anlægger en strengere fortolkning, er det ikke givet, at min situation falder udenfor. Ankenævnets egen praksis (som selskabet også refererer) siger, at en selvstændig psykisk skade kan dækkes, når forsikrede personligt og under ulykkeslignende omstændigheder har været udsat for en konkret og alvorlig trussel om fysisk skade. Denne formulering stammer bl.a. fra kendelse nr. 74.976. Heraf følger, at der godt må være et element af trussel snarere end fuldbyrdet vold, men truslen skal være alvorlig og rettet mod den pågældende. I min sag er der bestemt tale om en alvorlig trussel, omend den er indirekte: At blive overvåget i det skjulte af ukendte aktører (hvad enten det er et forsikringselskab eller potentielle voldsmænd) er en truende omstændighed. Det signalerer, at nogen har ondt i sinde, og for mig – med kendskab til tidligere overgreb – var det fuldt ud logisk at opfatte det som et overhængende faretegn. Der forelå endda en ulovlig handling (ulovlig overvågning, som er politianmeldt, jf. klageskrivelsen), hvilket i sig selv antyder aggressiv/ondsindet intention. Jeg vil derfor hævde, at min sag også efter ordlyden i kendelse 74.976 lever op til kriteriet om 'konkret og alvorlig trussel om fysisk skade'. Selskabet nævner kendelse 83.019 (psykiske gener efter en telefonopringning) som parallel, men den adskiller sig væsentligt: En typisk telefonopringning (formentlig uden konkrete trusler) er slet ikke sammenlignelig med systematisk overvågning af ens privatliv. Sidstnævnte er langt mere invaderende og alarmerende.

Endelig vil jeg igen pege på kendelse 76.297: Her fik en socialrådgiver som nævnt dækket PTSD efter trusler, selvom hun ikke rent fysisk blev angrebet. Dette viser, at Ankenævnet tidligere har anerkendt dækning af en psykisk skade uden samtidig fysisk livsfare, når betingelserne var opfyldt. Min sag er analog: Truslerne er blot mere indirekte (overvågning frem for verbale trusler), men konsekvensen – følelsen af alvorlig fare – er den samme eller endda værre, da den er konstant og usynlig.

Sammenfattende finder jeg, at vilkår 6.7.3 ikke er til hinder for dækning i min situation. Tværtimod er formålet med bestemmelsen opfyldt, idet skaden udspringer af en situation med oplevet alvorlig fare knyttet til tidligere faktisk livsfare. Jeg opfordrer Ankenævnet til at anlægge denne helhedsbetragtning frem for den indskrænkende fortolkning, selskabet lægger til grund.

3. Dokumentation for årsagssammenhæng (kausalitet)

Købstædernes argument: Selskabet anfører, at der ikke foreligger dokumentation for, at hændelsen den 28. januar 2025 har været egnet til at forårsage de anmeldte psykiske gener. Man henviser generelt til, at det påhviler mig at bevise årsagssammenhæng, og noterer, at jeg allerede havde betydelige psykiske problemer før (førtidspension etc.), hvorfor mine nuværende gener 'må skyldes andre forhold' end hændelsen. Med andre ord sås der tvivl om, hvorvidt brevet og oplysningerne om overvågning virkelig kan have udløst min nuværende tilstand.

Min kommentar: Denne indvending bestrides på det kraftigste. Årsagssammenhængen mellem hændelsen og min skade er klart dokumenteret i det fremlagte materiale. Jeg skal fremhæve følgende beviser:

- Allerede i journalnotaterne fra min egen læge (praktiserende læge) i slutningen af januar 2025 blev det anført, at jeg oplevede en akut forværring af angst og PTSD-symptomer efter at have modtaget brevet om overvågning. Min læge henviste mig til psykolog med det samme på den baggrund. Disse lægelige førstehåndsuplysninger viser en tæt tidsmæssig sammenhæng og årsagsforbindelse.
- Jeg henvendte mig den 13. marts 2025 på [hospitals] psykiatriske akutmodtagelse pga. voldsomme symptomer. Skadestuejournalen (Bilag 2) beskriver eksplicit mine symptomer og baggrunden: det fremgår, at jeg oplevede PTSD-flashbacks udløst af høringsbrevet om overvågning, samt detaljer om min angst, søvnbesvær og hypervigilans efter hændelsen. I journalen konkluderes, at der er en direkte tidsmæssig og kausal forbindelse mellem overvågningshændelsen og den psykiatriske krise, og at reaktionen er konsistent med et traume (ikke tegn på anden forklaring som fx psykose). Dette er en objektiv hospitalserklæring, der utvetydigt underbygger årsagssammenhængen.
- Min behandlende psykolog, ... (autoriseret psykolog), har udarbejdet en attestation af 10. maj 2025 (Bilag 3). Heri bekræfter psykologen, at jeg første gang henvendte mig hos hende den 25. februar 2025 pga. akut forværring af PTSD og angst som følge af retraumatisering, efter at jeg var blevet orienteret om overvågningen. Altså: hun bekræfter direkte årsagen – nemlig at det var oplysningen om overvågningen, der udløste min akutte symptomforværring. Psykologen beskriver også udførligt min aktuelle tilstand: massiv angst, markant forværret søvn, øget vagtsomhed, hyppige flashbacks til tidligere traumer og en gennemgribende følelse af at blive overvåget. Jeg tjekker konstant døre, vinduer og kameraovervågning omkring hjemmet. Disse symptomer tærer betydeligt på min dagligdag og har medført markant træthed og nedsat funktionsevne. [Psyko]logs] erklæring er yderst vigtig dokumentation, da hun som uafhængig fagperson direkte kæder min aktuelle symptombilledet sammen med hændelsen: Hun skriver således, at 'overvågningsafsløringen forårsagede en akut retraumatisering af hans PTSD'. Der tegner sig ifølge hende et entydigt billede: Den pludselige hændelse 28. januar 2025 medførte umiddelbart og direkte en alvorlig forværring af min psykiske helbredstilstand.
- Udover de kliniske erklæringer findes der også objektive beviser for sammenhængen. Som anført i Bilag 0 blev der udført visse laboratorieprøver i marts 2025 for at vurdere min fysiologiske stress. Disse viste blandt andet forhøjet blodsukker (fastende glukose ca. 6,5–7,0 mmol/L uden medicin) samt forhøjet kolesterol, hvilket ifølge lægelige vurderinger kan være tegn på kronisk stresspåvirkning. Et laboratoriememo (Bilag 4) konkluderer da også, at resultaterne udviser klare fysiologiske tegn på betydelig stress/PTSD efter hændelsen. Dette understøtter, at min krop var under betydelig stressbelastning umiddelbart efter overvågningschokket, hvilket harmonerer med

mine subjektive symptomer og bekræfter skadens realitet. Den objektive evidens (blodprøver) stemmer altså fint overens med de beskrevne psykiske reaktioner – begge dele peger på hændelsen som årsag.

- Endelig kan nævnes, at der ikke er indtruffet andre konkurrerende traumatiske begivenheder i denne periode, som kunne forklare min tilstand. Selskabet antyder, at mine gener 'må skyldes andre forhold', men ingen alternative forklaringer støttes af evidensen. Jeg havde forud for januar 2025 ikke oplevet nye traumatiske episoder; tværtimod var min tilstand relativt stabil op til den pågældende begivenhed (mere herom nedenfor). Der er heller ingen medicinske indikationer på anden nytilkommen sygdom eller lignende, som skulle udløse de akutte symptomer. Reaktionsmønstret passer præcist med en PTSD-retraumatisering og ikke med fx spontan forværring eller anden psykisk lidelse.

På baggrund af ovenstående dokumentation mener jeg, at årsagssammenhængen er tilstrækkeligt godtgjort. Kravet om en 'biologisk, naturlig og logisk sammenhæng' mellem påvirkning og skade er opfyldt til punkt og prikke: Det biologiske (stressrespons), det tidsmæssige og logiske (traumatisk hændelse → PTSD-forværring) og den kliniske vurdering peger alle mod samme konklusion. Selskabet anfører, at bevisbyrden påhviler mig – det er jeg enig i, men jeg mener også, at jeg har løftet denne bevisbyrde ved hjælp af de fremlagte bilag. Jeg skal derfor bede Ankenævnet lægge til grund, at hændelsen den 28. januar 2025 med overvejende sandsynlighed var den udløsende årsag til mine nuværende psykiske mén.

4. Ny skade vs. bestående lidelse (forværring af tidligere PTSD)

Købstædernes argument: Endelig gør selskabet gældende, at min tilstand er relateret til en forudbestående psykisk lidelse, som ikke er omfattet af forsikringen. Man henviser til vilkår 6.7.2 om, at forsikringen ikke dækker forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes enhver forudbestående sygdom eller lidelse. Selskabet betegner min PTSD som 'bestående eller passiv udvikling' og anfører, at mine nuværende gener derfor ikke kan anses som en ny skade, men snarere som en fortsættelse af noget allerede eksisterende (dvs. min tidligere PTSD).

Min kommentar: Jeg bestrider, at min skade kan afvises med henvisning til 'bestående lidelse'. Det er faktisk forkert og desuden en urimelig fortolkning af forsikringsvilkårene i en situation som min.

For det første viser evidensen, at min psykiske lidelse var stabil indtil den nye hændelse indtraf ([læge] lægeerklæring). Som nævnt havde jeg selvfølgelig en bagvedliggende PTSD-diagnose fra tidligere traumer, men op til januar 2025 var mit symptombillede ikke i akut udvikling. Der var ikke tale om en spontant eskalerende sygdom – tværtimod var jeg i en slags remission/vedligeholdelsestilstand takket være behandling og tidens gang og min leve stil efter det. Der skete først en mærkbar forværring, da den nye udefrakommende begivenhed (overvågningsafsløringen) ramte. Dette fremgår tydeligt af både lægejournaler og psykologens udtalelse. Det vil derfor være misvisende at karakterisere min aktuelle skade som en 'passiv udvikling' af den gamle lidelse. Der er ikke tale om, at min PTSD af sig selv blev værre over tid; der er tale om, at noget nyt og akut gav den 'nyt liv' og gjorde den markant værre fra et ellers stabilt niveau. På almindeligt dansk: En ny skade ovenpå en gammel skade.

For det andet skal det understreges, at i forsikringsmæssig praksis udelukker forudbestående forhold ikke dækning, hvis en ny hændelse har selvstændig betydning for skaden. Mange ulykkesa-

ger involverer, at en person med en latent eller eksisterende svaghed rammes af en ulykke, som forværrer tilstanden. Her vil man som regel stadig anerkende ulykken som dækningsberettigende – eventuelt således, at erstatningen kun gives for den forværring, ulykken har medført. Selskabet forsøger derimod i min sag at benytte min tidligere PTSD som en slags total undtagelsesklausul: Fordi jeg havde PTSD, så kan ingen ny hændelse, der 'blot' forværrer PTSD'en, nogensinde dækkes. En sådan tilgang er uden støtte i praksis og vil i øvrigt ramme urimeligt.

Mine egne erfaringer og sagsakter dokumenterer, at nye traumatiske hændelser godt kan udløse nye mén – også selvom man havde en psykisk skade i forvejen. Som det fremgår af min klage og bilagene, har jeg to tidligere tilfælde (2010-2011) hvor jeg fik anerkendt varige mén netop for psykiske skader oven på allerede eksisterende problemer:

- I 2010-2011 blev jeg udsat for alvorlige trusler og psykisk chikane, hvilket udløste PTSD-symptomer. Denne skade blev anerkendt (af Arbejdsskadestyrelsen/[andet selskab]) og vurderet til 5% varigt mén.
- Senere i 2011 blev jeg involveret i en voldsom hændelse med et rockerrelateret tæskehold, som op søgte mig (en potentiel voldsepisode). Dette medførte en yderligere psykisk skade/forværring, som blev anerkendt og vurderet til 10% varigt mén.

Det vigtige at påpege er, at disse vurderinger netop anerkender PTSD som varigt mén udløst af nye pludselige hændelser – i det ene tilfælde endda en hændelse af ikke-fysisk karakter (trusler/beskeder). Den nuværende hændelse fra 2025 har på tilsvarende vis forværret mine psykiske gener og må betragtes som enten en ny skade eller en væsentlig forværring af den tidligere anerkendte skade. Uanset terminologien er pointen, at der foreligger en nyttilkommen méngradsforøgelse forårsaget af hændelsen. Dette bør udløse dækning. Mine tidligere sager viser en historik: hver gang et nyt traume ramte (trusler, overfald osv.), blev det betragtet særskilt og gav anledning til ny méngrad. Samme princip bør gælde her. Hvis forsikringsselskabets synspunkt blev fulgt, ville det jo betyde, at efter man har fået PTSD én gang, så kan man aldrig få erstatning for senere traumas indvirkning – hvilket strider mod både rimelighed og forsikringens formål.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom på, at pkt. 6.7.2 i vilkårene (om forværring af et ulykkestilfældes følger pga. latent lidelse) efter min opfattelse ikke kan bruges til at afskære dækning her. Bestemmelsen er typisk møntet på tilfælde, hvor en allerede igangværende sygdom forværres uafhængigt af ulykken, eller hvor en persons særlige disposition gør en skade værre end normalt. I mit tilfælde kan man ikke sige, at min forværring skete 'uafhængigt' af ulykken – tværtimod skete den netop på grund af ulykken (hændelsen). Forsikringsselskabet blander dermed årsag og disposition sammen: Min PTSD var en disposition, ja, men den udviklede sig ikke af sig selv – den blev aktiveret af en ny årsag. Havde ulykken (overvågningschokket) ikke fundet sted, ville jeg ikke stå med de aktuelle alvorlige symptomer. Derfor er vi tilbage til, at ulykken skal anerkendes som udløsende faktor, og så må man tage stilling til méngraden derfra.

Afslutningsvis vil jeg gerne tilkendegive, at jeg ikke bestrider, at jeg havde en eksisterende PTSD forud – det er et faktum. Men jeg bestrider konklusionen om, at den nye skade 'bare' er den gamle lidelse. Alle praktiske forhold tilsiger, at der er tale om en akut nyttilkommen skade, der naturligvis hænger sammen med den gamle (fordi det er retraumatisering), men som repræsenterer et nyt skadesforløb med forværrede følger.

Sagt på en anden måde: Hvis jeg før måske havde (eksempelvis) 10% mén for PTSD, så tyder alt på, at min méngrad nu er højere end før som direkte konsekvens af januar-hændelsen. Dette bør udløse erstatning for difference i méngrad – hvilket netop er idéen med at få sagen forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Selskabets totale afvisning forhindrer den normale proces i at vurdere netop hvor meget værre jeg er blevet, men al foreløbig dokumentation (flere måneders alvorlige symptomer, betydelig funktionsnedsættelse) tyder på et varigt mén af en vis størrelse (formentlig over 5%). Forsikringens intention er at yde dækning ved varige mén efter et ulykkestilfælde – også selvom skaden er af psykisk art. Denne intention bør efterleves her.

Konklusion og anmodning

På baggrund af ovenstående punkter skal jeg konkludere, at Købstædernes Forsikrings afvisning er ubegrundet. Selskabets indstilling overser væsentlige forhold: Hændelsen den 28. januar 2025 var et pludseligt og voldsomt ulykkestilfælde, som opfylder forsikringsbetingelsernes krav. Skaden er en dækningsberettiget psykisk personskaade, idet hændelsen indebar en oplevelse af alvorlig fare for mig, og dette er tilstrækkeligt i henhold til både vilkår 6.7.3 og retspraksis (UfR 2010.1609H m.fl.). Årsagssammenhængen mellem hændelsen og mine psykiske mén er klart dokumenteret via lægeerklæringer og øvrige bilag, og mine nuværende gener kan ikke tilskrives andre forhold. Endelig er der tale om en ny skade/forværring udløst af en ny hændelse, hvorfor forsikringsvilkårenes undtagelser ved bestående lidelser ikke kan finde anvendelse på en måde, der fratager mig dækning.

Jeg skal derfor anmode Ankenævnet for Forsikring om at tage min klage til følge. Konkret anmodes om:

1. At nævnet anerkender, at den anmeldte hændelse i januar 2025 udgør et ulykkestilfælde omfattet af forsikringen.
2. At nævnet fastslår, at sagen er dækningsberettiget som en psykisk skade (PTSD-forværring), idet betingelsen i vilkår 6.7.3 må anses for opfyldt i den foreliggende situation.
3. At forsikringsselskabet pålægges at forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) med henblik på vurdering af méngrad, jf. vilkår 6.8.2, og efterfølgende udbetaling af den ménerstatning, som måtte tilkomme.

Med disse afsluttende bemærkninger håber jeg, at Ankenævnet vil se bort fra Købstædernes uholdbare indsigelser og i stedet sikre, at forsikringsaftalens formål opfyldes i min sag."

Selskabet har i brev/mail af 7/7 2025 til nævnet bl.a. anført:

"1. Hændelsens karakter – ikke et ulykkestilfælde

Købstædernes fastholder, at den anmeldte hændelse den 28. januar 2025 – modtagelse og åbning af et brev – ikke udgør et ulykkestilfælde i forsikringsretlig forstand, jf. vilkår 6.6.1. Hændelsen er ikke pludselig i den krævede betydning og er ikke egnet til at forårsage en personskaade hos en rask person. Klager henviser til UfR 2010.1609H og Ankenævnets kendelser nr. 76.297 og 77.017. Disse afgørelser vedrører væsentligt mere voldsomme hændelser, herunder livsfare og trusler, og er ikke sammenlignelige med den aktuelle sag, hvor der alene er tale om modtagelse af information fra en professionel part.

2. Subjektiv oplevelse af livsfare

Klager hævder, at hændelsen genaktiverede tidligere traumer og medførte en subjektiv følelse af livsfare. Det bemærkes, at vilkår 6.7.3 kræver, at sikrede har været udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade. En subjektiv oplevelse af fare, uden objektiv trussel, er ikke tilstrækkelig. Der henvises til Ankenævnets kendelse nr. 83.019, hvor psykiske gener efter en telefonopringning ikke blev anset som dækningsberettigede. Klagerens situation er ikke væsentligt anderledes.

3. Forværring af eksisterende lidelse

Klager mener at der er tale om en forværring af sin psykiske tilstand, og hans tidligere indsendte bilag.

Det ændrer dog ikke på, at hændelsen ikke opfylder betingelserne for et dækningsberettiget ulykkestilfælde ligesom forsikringen dækker ikke forværring af en forudbestående lidelse, jf. vilkår 6.7.2.

4. Ny skade vs. bestående lidelse

Klager anfører, at der er tale om en ny skade. Købstædernes fastholder, at der er tale om forudbestående psykisk lidelse, som ikke er omfattet af forsikringen. Klager har tidligere fået tilkendt førtidspension og har en dokumenteret langvarig psykisk problematik.

Henvisningen til tidligere sager ændrer ikke vurderingen, da disse vedrører hændelser med en anden karakter og omstændigheder.

5. Sammenfatning

Købstædernes Forsikring fastholder, at:

- Den anmeldte hændelse ikke opfylder definitionen af et ulykkestilfælde, jf. vilkår 6.6.1.
- Der ikke foreligger objektiv livsfare eller trussel, jf. vilkår 6.7.3.
- Den påståede psykiske forværring skyldes en forudbestående lidelse, jf. vilkår 6.7.2.
- Klager ikke har løftet bevisbyrden for, at der foreligger årsagssammenhæng mellem hændelsen og en ny skade."

Nævnet har endvidere modtaget klagerens indlæg af 14/7 2025 og 26/8 2025 samt selskabets indlæg af 25/8 2025 og 15/9 2025.

Det fremgår af klagerens lægejournal:

"29.01.25

Subjektiv: Tk: fortæller at være udsat for overvågninger fra sit forsikringsselskab, har PTSD og er påvirket af det, har meldt det til politi og ulykke forsikring, opdaget det i går, modtaget overvågning på USB stik fra [pensionsselskabs] advokat.

29.01.25

Subjektiv: Samtale.

Ankenævnet for Forsikring

15.

103499

angiver symptom angst. indre uro, hjertebanken, katastrofetænkning, tjeke-adfærd. Søvnbesvær, øget rastløshed. Kendt PTSD, fortidspension, får invalidpension. Har for nyligt fået information fra pensionselskab at han gennem mdr har været overvåget. Har modtaget observationsrapport på USB, hvor det fremgår at han er blevet filmet, også i eget hjem, når han færdes offentligt, er sammen med sine børn osv osv. Det opleves af [klageren] som særdeles utryk, da han tidl er blevet forfulgt, truet osv, som så har medført hans PTSD. Nu har han frygt for at få det psykisk værre, eller falde tilbage i misbrug osv."

Det fremgår af klagerens skadeanmeldelse af 29/1 2025:

"Hvad er der sket? Hej, D. 28-1-2024 8:44 er jeg blevet bekendt med via Brev fra [advokat], at jeg er blevet overvåget i 3 uger fra start november til slut december. Billeder og videoovervågning af mig ligger i på en usb som var tilsendt.

Hvad var dit erhverv på skadetidspunktet? Jeg er førtidspension pga. trusler på livet der har givet mig ptsd, herud over er jeg medejder af to virksomheder som investering

Hvornår skete skaden? 28-01-2025

...

Beskriv dine skader: Psykisk reaktion og fysisk utilpas, angst og utrættet, opkast."

Det fremgår af notat af 13/3 2025 fra psykiatrisk akutmodtagelse:

"Aktuelt psykisk:

Beskrivelse: Pt. møder i psykiatrisk akutmodtagelse i følge med hustru, Oplever opblussen af PTSD efter at have modtaget høringsbrev fra [pensionsselskab], der har foretaget overvågning af pt. og i forlængelse heraf rejst forsikringssag mod patient og frataget ham hans ellers bevilgede invalidepension. Pt. modtog høringsbrev samt USB-stik med overvågningsmateriale (indeholdende pt. og hustru foretage almindelige dagligdags gøremål) med posten, hvilket har trigget flashbacks til periode, hvor pt. skulle gemme sig sammen med [barn], fordi rocker (se AD PTSD) via brevkorrespondence fra fængslet havde sendt et tæskehold ud til pt. Pt. er i øvrigt forpint af oplevelse af og frygt for at de ringer på hans dør samt lider af en generel følelse af at blive overvåget. Hustru bekræfter at de rent faktisk har modtaget overvågningsbillederne."

Det fremgår af psykiatrisk speciallægeerklæring af 13/7 2025 indhentet af klageren:

"KONKLUSION

...

[Klageren] er uddannet ... men fik i 2017 tilkendt førtidspension på baggrund af svært nedsat funktionsniveau som følge af PTSD. [Klageren] er tidligere grundigt undersøgt ved fire psykiatriske speciallægeerklæringer udarbejdet af fire forskellige psykiatere. Disse vurderer samstemmende, at de belastninger, [klageren] har været udsat for fra 2010 og frem, har udløst symptomer på posttraumatisk belastningsreaktion. Ved sidst udarbejdede erklæring stillede man diagnosen personlighedsændring efter katastrofeoplevelse. Erklæringerne fra 2017 og 2024 konkluderer ydermere, at [klageren] har modtaget relevant medicinsk- og terapeutisk behandling, men at det har været vanskeligt at gennemføre den terapeutiske behandling, da [klageren] vedvarende har været under trussel. Behandlingen har derfor ikke haft den store indflydelse på [klagerens] symptomer, og man beskriver [klagerens] symptomer som stationære, behandlingsmulighederne udtømte og prognosen særdeles dårlig.

Ved herværende samtale findes, at [klageren] i perioden fra 2022 til januar 2025 har formået at etablere sig med en stabil hverdag, hvor han har mestret sine symptomer ved at aflede sig med dagligdagsgøremål. ...

[Klageren] findes fortsat med symptomer, der opfylder kriterierne for posttraumatisk belastningsreaktion. Han vurderes således fra 2010 og frem at have været udsat for trusler og handlinger,

som med rette kan beskrives som exceptionelt svære og belastende. ... [Klageren] har fortsat tilbagevendende genoplevelser af truslerne i mareridt og stærkt ubehag ved udsættelse for omstændigheder, der minder herom, for eksempel hvis han ser typer, der ligner rockere/bandemedlemmer eller befinder sig i situationer, hvor han føler sig overvåget eller på anden måde holdt øje med. Han har undgåelse til de samme situationer, har etableret overvågning omkring sit hus og isolerer sig i høj grad hjemme. Han har vedvarende symptomer på psykisk overfølsomhed og alarmberedskab med ind- og gennemsovningsbesvær, irritabilitet, koncentrationsbesvær, udtalt hypervigilantitet og tilbøjelighed til at fare sammen.

I forbindelse med [pensionsselskabs] overvågning af [klageren] har han oplevet en opblusning i symptomerne, og samtidig er hans primære mestringsstrategi med at komme på [sted] frataget ham, da han nu også føler sig overvåget dér, da [pensionsselskab] har fremsendt dokumentation for, at de har taget billeder af ham, mens han opholdt sig på [sted]. [Klageren] har i sin angst svært ved at adskille overvågningen fra [pensionsselskab], som ikke kan betragtes som værende farlig, fra den tidligere overvågning han har været udsat for at rockere og bandemedlemmer, som i den grad må betegnes som farligt. Dette har forværret hans vagtsomhed, hans tendens til at mistolke oplevelser og har skabt en øget mistro og mistillid til sine omgivelser. [Klageren] har som led i forværring af symptomerne igen søgt behandling ved psykolog, og der er foretaget et medicinske skifte fra Citalopram til Duloxetin."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"6. Ulykkesforsikring

...

Forsikringen dækker:

6.6.1 Ulykkestilfælde

Forsikringen dækker de direkte følger af et ulykkestilfælde.

Ved ulykkestilfælde mener vi en pludselig hændelse, der kan forårsage varige mén eller død.

...

Det er et krav for dækning, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen lægges der bl.a. vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskadens.

...

6.7 Hvilke skader er ikke dækket

6.7.1 Sygdom og forudbestående lidelser

Følger af ulykkestilfælde, der skyldes enhver forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse. Dette gælder også, selvom den forudbestående sygdom, sygdomsanlægget eller lidelsen ikke har været symptomgivende før ulykkestilfældet.

6.7.2 Forværring af følger

Forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes enhver forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse – uanset om der har været symptomer eller ej før ulykkestilfældet.

6.7.3 Psykiske lidelser

Invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser, hvor sikrede ikke selv har været direkte udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 29/1 2025, at han havde været udsat for et ulykkestilfælde den 28/1 2025, hvor han havde modtaget et brev af sit pensionsselskabs advokat, som oplyste ham, at han i november og december 2024 var blevet overvåget i 3 uger, hvilket havde medført en psykisk reaktion. Klageren havde i 1999 været udsat for et knivoverfald og havde i 2010-2011 været udsat for en række trusler. Klageren havde på baggrund af disse hændelser fået stillet diagnosen kronisk PTSD og var tilkendt førtidspension. Selskabet har afvist at anerkende hændelsen den 28/1 2025 som et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Klageren ønsker, at hændelsen anerkendes, som et dækningsberettigende ulykkestilfælde, og at sagen forelægges for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Selskabet har anført, at den anmeldte hændelse ikke opfylder betingelserne for et ulykkestilfælde i forsikringsretlig forstand, at hændelsen ikke har været egnet til at forårsage klagerens psykiske gener, at generne i stedet må tilskrives klagerens forudbestående psykiske lidelse, og at klageren ikke direkte har været udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade.

Klageren har anført, at "hændelsen den 28. januar 2025 var en pludselig, chokerende og krænkende begivenhed, der fuldt ud opfylder definitionen på et 'ulykkestilfælde' i policens pkt. 6.6.1. Dette understøttes af Højesterets og Ankenævnets praksis, der anerkender, at alvorlige psykiske traumer kan udgøre dækningsberettigede ulykker, selv uden fysisk skade". Klageren har anført, at "den fremlagte medicinske dokumentation fra speciallæge, psykolog og psykiatrisk akutmodtagelse etablerer en uafbrudt og entydig kausal kæde fra den skadevoldende hændelse til klagers akutte og vedvarende psykiske skade". Klageren har videre anført, at selskabets "argument om, at hændelsen ikke ville skade en 'rask person', er juridisk irrelevant. I henhold til det grundlæggende sårbarhedsprincip skal klager vurderes ud fra sin faktiske, veldokumenterede sårbarhed. For klager var hændelsen påregneligt katastrofal". Klageren har anført, at "hændelsen indebar en oplevelse af alvorlig fare for mig, og dette er tilstrækkeligt i henhold til både vilkår 6.7.3 og retspraksis (UfR 2010.1609H m.fl.)". Klageren har anført, at "alle praktiske forhold tilsiger, at der er tale om en akut nytilkommen skade, der naturligvis hænger sammen med

den gamle (fordi det er retraumatisering), men som repræsenterer et nyt skadesforløb med forværrede følger".

Det fremgår at notat af 29/1 2025 i klagerens lægejournal: "angiver symptom angst. indre uro, hjertebanken, katastrofetænkning, tjekke-adfærd. Søvnbesvær, øget rastløshed. Kendt PTSD, førtidspension, får invalidepension. Har for nyligt fået information fra pensionsselskab at han gennem mdr. har været overvåget. Har modtaget observationsrapport på USB, hvor det fremgår at han er blevet filmet, også i eget hjem, når han færdes offentligt, er sammen med sine børn osv osv. Det opleves af [klageren] som særdeles utrygt, da han tidl. er blevet forfulgt, truet osv., som så har medført hans PTSD. Nu har han frygt for at få det psykisk værre, eller falde tilbage i misbrug osv.".

Det fremgår af klagerens skadeanmeldelse af 29/1 2025: "Hvad er der sket? Hej, D. 28-1-2024 8:44 er jeg blevet bekendt med via Brev fra [advokat], at jeg er blevet overvåget i 3 uger fra start november til slut december. Billeder og videoovervågning af mig ligger i på en usb som var tilsendt. Hvad var dit erhverv på skadetidspunktet? Jeg er førtidspension pga. trusler på livet der har givet mig ptsd, herud over er jeg medejer af to virksomheder som investering. Hvornår skete skaden? 28-01-2025 ... Beskriv dine skader: Psykisk reaktion og fysisk utilpas, angst og utrættet, opkast".

Det fremgår af notat af 13/3 2025 fra psykiatrisk akutmodtagelse: "Oplever opblussen af PTSD efter at have modtaget høringsbrev fra [pensionsselskab], der har foretaget overvågning af pt. og i forlængelse heraf rejst forsikringssag mod patient og frataget ham hans ellers bevilgede invalidepension. Pt. modtog høringsbrev samt USB-stik med overvågningsmateriale (indeholdende pt. og hustru foretage almindelige dagligdags gøremål) med posten, hvilket har trigget flashbacks til periode, hvor pt. skulle gemme sig sammen med [barn], fordi rocker (se AD PTSD) via brevkorrespondence fra fængslet havde sendt et tæskehold ud til pt. Pt. er i øvrigt forpint af oplevelse af og frygt for at de ringer på hans dør samt lider af en generel følelse af at blive overvåget".

Det fremgår af psykiatrisk speciallægeerklæring af 13/7 2025 indhentet af klageren: "I forbindelse med [pensionsselskabs] overvågning af [klageren] har han oplevet en opblusning i symptomerne, og samtidig er hans primære mestringsstrategi med at komme på [sted] frataget ham, da han nu også føler sig overvåget dér, da [pensionsselskab] har fremsendt dokumentation for, at de har taget billeder af ham, mens han opholdt sig på [sted]. [Klageren] har i sin angst svært ved at adskille overvågningen fra [pensionsselskab], som ikke kan betragtes som værende farlig, fra den tidligere overvågning han har været udsat for at rockere og bandemedlemmer, som i den grad må betegnes som farligt. Dette har forværret hans vagtsomhed, hans tendens til at mistolke oplevelser og har skabt en øget mistro og mistillid til sine omgivelser. [Klageren] har som led i forværring af symptomerne igen søgt behandling ved psykolog, og der er foretaget et medicinskifte fra Citalopram til Duloxetin".

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 6.1.1 at "forsikringen dækker de direkte følger af et ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde mener vi en pludselig hændelse, der kan forårsage vari-ge mén eller død. ... Det er et krav for dækning, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkes-tilfældet og skaden. Ved vurderingen lægges der bl.a. vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskaden". Det fremgår af punkt 6.7.1, 6.7.2 og 6.7.3, at forsikringen ikke dækker "følger af ulykkestilfælde, der skyldes enhver forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller li-delse. Dette gælder også, selvom den forudbestående sygdom, sygdomsanlægget eller lidelsen ikke har været symptomgivende før ulykkestilfældet", "forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes enhver forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse – uanset om der har været symptomer eller ej før ulykkestilfældet" og "invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser, hvor sikrede ikke selv har været direkte udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har af-vist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at klageren ikke har bevist, at han har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at modtagelsen af et brev med besked om, at man er blevet observeret af et pensionsselskab, ikke skønnes at være egnet til at forårsage de psykiske gener, som klageren beskriver. Nævnet har i den forbindelse også lagt vægt på, at det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 6.1.1, at der ved vurderingen af årsagssammenhæng mellem et ulykkestilfælde og skaden lægges vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskaden.

Nævnet har også lagt vægt på, at det fremgår af punkt 6.7.1. og 6.7.2. i forsikringsbetingelserne, at forsikringen ikke dækker "forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes enhver forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse – uanset om der har været symptomer eller ej før ulykkestilfældet" og "invaliditet i form af psykiske følger efter hændelser, hvor sikrede ikke selv har været direkte udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade".

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren – efter nævnets opfattelse – ikke har været direkte udsat for alvorlig livsfare eller fare for fysisk personskade, og at forsikringen i henhold til punkt 6.7.3. ikke dækker psykiske følger efter hændelser, hvor dette ikke er tilfældet.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Ankenævnet *for* Forsikring

22.

103499